

דודו שביט (שטרנשוס) ז"ל - 1926 – 2001

דברים לזכרו - כתב יוסקה אלמוג

התודעתי לראשונה לדודו עם הקמתו של "חיל הים" והכנת אוניות ההעפלה לאוניות החיל. דודו נולד בבית חולים "העמק ב- 31.10.1926 למשפחת חלוצים מ-"גדוד העבודה". בצעירותו עברה המשפחה לנשר כחלוצי הקמת בית החרושת למלט "נשר". דודו רכש את השכלתו ואת חינוכו הציונית בתנועת "הנוער העובד" ואגודת הספורט "הפועל". בהתבגרותו התגייס ב-1944 לפלמ"ח לפלוגה ו' ב"עין חרוד", ומאחר ושלט בשפה הערבית המדוברת לקח חלק בפעילות "ההעפלה" בגבול הצפון (לבנון וסוריה). דודו הצטרף לפלי"ם, השתתף בקורס מפקדי סירות מספר 4, ונתפש ע"י הבריטים במעצר ההמונים לאחר פיצוץ משטרת "סידני עלי" ו-"גבעת אולגה" שהתרחש לאחר הורדת מעפילי הספינה "ברל כצנלסון" בחוף שפיים. מאוחר יותר בשנת 1947 לקח חלק בהורדת מעפילי האוניה "שבתאי לוזינסקי", והגיע לקפריסין בגירוש המעפילים והפעילים הארץ ישראלים מחוף ההורדה ב"ניצנים". ב"קפריסין" עסק דודו בהדרכת אימון גופני במחנה הקיץ "קארולוס". עם הקמת "חיל הים" היה מראשוני צוות האוניה אח"י "הגנה", ק - 20. לאחר שחרורו מ"צהל" החל דודו לעסוק בתחביבו - "קליעה למטרה ספורטיבית" - שהפך לעיסוקו העיקרי. הוא ייצג את ישראל בתחרויות בין לאומיות וזכה במדלית זהב באליפות העולם. דודו הגיע להישגים נכבדים ארציים ובינלאומיים בספורט זה, ונבחר כמאמן נבחרת הנוער ונשים, כמאמן נבחרת ישראל וחבר ועדת הקליעה הארצית. בשנת היובל ל"הפועל" קיבל דודו את עיטור היובל על פועלו. בו זמנית לקח חלק פעיל בהפצת מורשת ההעפלה והפלי"ם בקרב הנוער. רוח ההתנדבות והעשייה הייתה מוטמעת בדמו של דודו ובאופיו לאורך כל חייו, והוא ראו להיזכר כדמות למופת ולדוגמא.

יהי זיכרו ברוך

דודו שביט (שטרנשוס) ז"ל

מדלית זהב של דודו שביט